

РЕШЕНИЕ

№ 2992

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **13081** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба от [фирма] - [населено място], представлявано от К. П.-изпълнителен директор срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С127-Ф517601/11.11.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности -С.“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция по приходите, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект" - бензиностанция „Ш. Изток“, находяща се в [населено място], [улица], близо до моста Ч. и е забранен достъпа до него за срок от 7 /седем/ дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б."г" от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл.187, ал.1 от ЗДДС. В жалбата се правят подробни оплаквания за незаконосъобразност на оспорената заповед поради липса на предпоставките по чл.22 от ЗАНН за налагане на принудителна административна мярка, необоснованост на заповедта, както и се твърди, че издаването ѝ е в противоречие с материалния закон и неговата цел. В тази връзка не се оспорва установения от органите на НАП факт, че към момента на проверката действително е съществувал инцидентно възникнал технически проблем, свързан с проявен дефект в софтуера на нивомерната система, но това не е било известно на дружеството. Сочи се още, че при проверката не е констатирано несъответствие в наличните горива и отчетите за продажби. Нарушението е

отстранено и е първо по ред, поради, което не е налице системно нарушаване на реда за изпращане информация. С оглед на това счита, че ПАМ нарушава принципа на съразмерност, залегнал в чл.6, ал.5 от АПК. По тези съображения търси отмяна на атакуваната заповед, като незаконосъобразна.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. Й. САК, която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на деловодни разноски, съобразно приложен списък.

Ответникът по жалбата, Началник отдел „Оперативни дейности- С.“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция по приходите, не се явява и не се представлява. Представени са писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Предмет на административното производство е Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С127-F517601/11.11.2019 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности-С.“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция по приходите, с която на дружеството-жалбоподател е наложена ПАМ – „запечатване на търговски обект“ - бензиностанция, „Ш. В. В.“, находяща се в [населено място], [улица], близо до моста Ч. и е забранен достъпа до него за срок от 7 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б."г" от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

Обжалваната заповед е издадена във връзка с извършена на 14.10.2019 г. в 10:00 ч. от служители на Главна дирекция "Финансов контрол" при ЦУ на НАП, проверка на търговския обект, завършила с протокол № 0337186 от 14.10.2019 г. (л. 38 – л. 40 от преписката по адм. д. № 12860/19, приложена в настоящото дело). При проверката е установено, че по отношение на горивото газ пропан-бутан, доставено в резервоар № 6 в обекта, съответно на 02.10.2019г. и 06.10.2019г., в колона „плътност на доставено гориво“ е въведен коефициент 54.0000. Проверяващите органи твърдят, че при изпратена от тях справка по електронен път и въведен коефициент 54.0000 за плътност на горивото по реална температура са получени съществени разлики между количествата горива, въведени с АДД и тези, постъпили в нивомерната система. Деянието е квалифицирано като административно нарушение на чл. 118, ал.6 от ЗДДС, а именно - не е спазено задължението на дружеството да подаде по дистанционната връзка с НАП, пълният набор от данни, даващи възможност да се определят действително наличните количества горива в резервоарите за съхранение на горива.

Извън горепосоченото в обекта не са констатирани никакви други нарушения. В частност, при проверката е констатирано, че фискалната и нивомерната системи в обекта са изправни, като всички продажби, извършени в обекта, са надлежно отчетени в нея. Установено е също, че информация за всички документи за постъпили в бензиностанцията горива са били надлежно отразени от Дружеството. Проверката на касовата наличност в обекта също така установява, че парични средства в касата на обекта напълно съответстват на регистрираните операции във фискалната система.

Дружеството е установило, че при въвеждане на коефициента за плътност на горивото в съобщенията за получените доставки на 02.10.2019 г. и 06.10.2019 г. е допусната техническа печатна грешка (погрешно поставяне на десетичната запетая в

коэффициента за плътност, като този коефициент е изписан като 54 вместо като 0.544). За целта е подадено уведомление до органите на НАП, в което моли да бъде извършена корекция на коефициента за плътност, тъй като корекции в системата могат да бъдат извършвани единствено служебно. Същото уведомление е заведено в Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ - С. с вх. № 26-Ш-13083 от 23.10.2019 г. и е приложено на л. 27 от преписката по адм. д. № № 12860/19.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ на ВЛ П. К. (отговор на въпрос 3 от заключението), както и от представените по делото и приети като доказателства дневни финансови отчети на двете фискални устройства в обекта, се установява, че среднодневният оборот на обекта за месец октомври 2019 г. е бил в размер на 13 036.19 лева, а за месец ноември 2019 г. – 12 730.37 лева. От същото заключение също така се установява, че за периода 01.01.2019 г. – 30.10.2019 г. Дружеството има значителни приходи (402 725 000 лева), печалба от дейността (8 425 000 лева), дълготрайни активи на стойност от 119 866 000 лева, общи активи от 247 777 000 лева, както и налични парични средства от 42 402 000 лева.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

При служебната преценка на законосъобразността на атакувания административен акт съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е постановена при нарушение на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН.

Нормите на чл. 186 и чл. 187 от ЗДДС регламентират държавна принуда за защита на особено важен държавен интерес – гарантиране на постъпленията във фиска чрез спазване на фискалната дисциплина. Целта на налагането на ПАМ е за преустановяване и/или предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имат превантивен характер. Тя няма санкционен характер. Санкцията за извършеното нарушение се осъществява чрез налагане на административно наказание – в случая имуществена санкция на юридическото лице.

Според чл. 186, ал. 1, т.1, б. „г“ от ЗДДС, на лице за неподаване на данни по чл.118 от ЗДДС в НАП, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни.

Съгласно разпоредбата на чл.118, ал.6 от ЗДДС, която се твърди да е нарушена от жалбоподателя, всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива

от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Нормата на чл.3, ал.3 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства въвежда задължение за лицата, извършващи продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, да регистрират и отчитат продажбите на течни горива чрез издаване на фискална касова бележка от ЕСФП, да предават на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП.

Безспорно контролът от страна на НАП върху търговията с течни горива е засилен в сравнение с този върху търговията с други стоки и обхваща както доставките на гориво към търговеца, така и реализираните от него продажби с цел предотвратяване укриването и невнасянето на данъци върху реализираните продажби, съответно реализираните приходи, и недопускане за продажба на течни горива с неясен произход. Както е посочено в мотивите на заповедта, именно поради изключително големия търговски интерес към течните горива като стока, с цел защита на държавния интерес, свързан с гарантиране постъпленията на реално дължимите данъци в него, законодателят е въвел специални изисквания при осъществяването на търговията с тях, и допълнителни задължения за търговците, свързани с отчитането и регистрирането на продажбите им. Неизпълнението на едно от тези задължения от страна на проверяваното лице, а именно задължението да предава на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива, възпрепятства проследяването на продадените количества горива, което от своя страна непосредствено води да негативни последици за фиска.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС изисква всяко лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, да предава по дистанционна връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Следователно, нарушение на тази разпоредба би било налице, ако не са били подадени данни за количествата горива (или ако тези данни не са били подадени чрез дистанционна връзка), а не данни за други характеристики на горивата (обем, плътност и др.). Съдът напълно споделя доводите на жалбоподателя, че според теорията на физиката терминът „количество“ представлява качество на материалите и системите, което може да бъде количествено определено чрез измерване. Според международната измервателна система ISO/IEC 80000, приета от Международната организация за стандартизация и прилагана по света (включително в България), количеството на веществата се изразява чрез тяхната маса. Според същия стандарт международната единица за маса е килограми. Следователно, количествата на веществата се определят чрез масата, измерена в килограми. В случая, от доказателствата по делото се установява единно и непротиворечиво, че количеството

получено гориво пропан-бутан е правилно съобщено на НАП в килограми. Този извод следва както от разпечатката за съобщенията на НАП, така и от заключението на вещото лице К. (отговор на въпрос 1 от заключението). При това, Дружеството не е подало неточни данни относно получените количества горива – същите са били правилно съобщени в килограми (2 153 кг. за доставката на 02.10.2019г. и 1 897 кг. за доставката на 06.10.2019 г.).

Видно от протокол № 0337186 от 14.10.2019 г. и от оспорената заповед, административният орган фактически упреква жалбоподателя не че е подал неправилни данни за количествата горива, а че при генерирана справка от системата на НАП обемът на горивото в литри се е различавал от този, регистриран от нивомерната система на обекта. Измерването на горивата в литри обаче не е величина за количество, а за друга характеристика на горивата – за техния обем.

Тъй като полученото гориво е пропан-бутан, жалбоподателят изобщо не е имал задължението да подава данни за обема на горивото в литри чрез съобщение от ЕСФП за доставеното количество по документи. Този извод следва от анализа на Приложение № 17 към Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин („Наредбата“). С горепосоченото Приложение са въведени нормативните изисквания за данните, които следва да бъдат предавани към НАП. По отношение на въвеждане на документите за доставки по АДД, тези данни са описани в т. 9 на Приложение № 17 към Наредбата - Описание на полетата при съобщение за доставка на гориво по документи от ЕСФП (31) към НАП . В ред 7, колона 1 от т. 9 (“Поле“) на Приложение № 17 е посочен обемът на горивото в литри при температура от 15 градуса. Според ред 7, колона 6 („Забележки“), обаче, това поле не се попълва при доставки на пропан-бутан. Според ред 8 на колона 1 и ред 8 на колона 6 при доставки на пропан-бутан като количествен показател се попълва само масата в съответната мерна единица за маса (килограми).

От горното може да бъде направен извод, че за доставки на пропан-бутан, по отношение на количеството получен пропан-бутан по АДД в съобщението за доставка по документи се посочва само масата в килограми, а не обемът в литри. Това се подкрепя и от интерфейса на системата на НАП, който предвижда въвеждане на масата, но не и на обема в литри. Дружеството нито е длъжно, нито може да въведе количествата получени пропан-бутан в литри в съобщенията си за доставките по документи, тъй като това не е предвидено в Наредбата и самата система на НАП не позволява такова въвеждане.

Ето защо, съдът не възприема за безспорно установено, че дружеството е осъществило състав на административното нарушение на чл.118, ал.6 от ЗДДС, доколкото данните са подавани по наличната дистанционна връзка с НАП. От това следва, че не е налице правопораждащ факт по приложената от ответника правна норма на 186, ал. 1, т.1, б. „г“ от ЗДДС. Съдът намира също, че определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 7 дни, не е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от

най-необходимото за целта, за която актът се издава. След като нарушението е констатирано за първи път, отстранено е незабавно и от него не са произтекли определени вредни последици за държавния бюджет чрез укриване на приходи, то налагането на ПАМ за срок от 7 дни на процесния обект не би могло да се определи като съразмерно. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Неоправдано би било да се засяга в по-голяма степен от необходимото стопанския оборот, който е източник на приходи в бюджета, особено при липса на констатирани конкретни вреди за фиска. Във връзка с горното, оспорената принудителна административна мярка, предвид нейната тежест и обстоятелствата, при които е наложена, се явява прекомерна.

Предвид изложеното оспореният акт като материално незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона, се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора, основателна е претенцията на оспорващия за присъждане на направените по производството разноски. Такива са доказани в общ размер на 3275.61 лева, от които: 50.00 лева държавна такса, 604.80 лева – възнаграждение за експертиза и 2620.81 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С127-Ф517601/11.11.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности -С.“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция по приходите, с която на [фирма]- [населено място], представлявано от К. П.-изпълнителен директор е наложена принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект"-бензиностанция „Ш. В. В.“, находяща се в [населено място], [улица], близо до моста Ч. и е забранен достъпа до него за срок от 7 /седем/ дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б."г" от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма],[ЕИК] и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], „С. Офиси“, ет.8, представлявано от К. П.-изпълнителен директор сумата от 3275.61 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: